

[P. Munch.]

Minister hentydede til, var, som jeg formodede, Begivenhederne i Norge, men jeg har jo allerede gjort opmærksom paa, at disse Begivenheder i Norge udspandt sig paa Grundlag af en Lovgivning af helt anden Karakter end den, her er Tale om. Det er en almindelig Voldgiftsordning, der gør Staten til Dommer i al Almindelighed i Arbejdsstridigheder, hvori de to Parter ikke kan komme til Rette, og en saadan Ordning anser jeg for uheldig; jeg tror, den paadrager Staten et Ansvar, som man ikke kan regne med den kan bære. Derimod hører jeg, at den højtærede Minister erkender, at i givne Tilfælde kan Statens Indgriben være fornøden, og den samme Erkendelse er jo tidligere kommet frem fra socialdemokratisk Side i Form af Handling, saaledes som den højtærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, eller i hvert Tilfælde Tilrettelæggelse af Handling, som ganske vist i sidste Øjeblik ikke blev fornøden. Men naar Tilfældet er dette, at man fra alle Sider — maaske med Undtagelse af det konservative Folkeparti, der ikke har udtalt sig derom — erkender, at saadan Statsindgriben i de vanskeligste og farligste Øjeblikke kan blive afgjort nødvendig, saa kan jeg ikke se, der er nogen Visdom i at lade det hele drive paa maa og faa for saa at søge Formen i det afgørende Øjeblik i Stedet for at have hele Retssystemet i Orden i Forvejen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: I Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Forsøg paa at forklare andre Partiers Stilling til dette Lovforslag om tvungen Voldgift i Arbejdsstridigheder, som ikke er noget Forslag om tvungen Voldgift, skal jeg kun tillade mig at udtale, at vi fra vor Side ganske henholder os til de Bemærkninger, som jeg tidligere ved en første Behandling af denne Sag har fremsat her fra denne Talerstol.

Bouet: Jeg skal i Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Bemærkning sige, at da vi sidste Gang behandlede dette Spørgsmaal og ogsaa ved tidligere Lejligheder, har jeg udførligt gjort Rede for mit Partis Standpunkt, og det er ikke forandret i Dag. Og naar det ærede Medlem ikke vidste, hvorledes det konservative Parti vilde stille sig til Statens Indgriben

i en særlig Situation, saa kan jeg udtale, at vi meget vel kan se, der kan komme til at foreligge en saadan Situation, at Kampen tager et saadant Omfang, at det bliver nødvendigt for Statsmagten at forsøge sin Mægling. Men hertil vil jeg føje, at det foreliggende Forslag jo i og for sig er ganske overflødigt med Hensyn til dette Punkt, thi det foreslaas jo, at naar Statsministeren har forelagt et saadant Forslag her paa Rigsdagen og faaet det vedtaget, saa kan dette Voldgiftsudvalg træde i Funktion, men Statsministeren har jo til enhver Tid Lov til og Ret til og maaske ogsaa i givne Situationer Pligt til at fremsætte et saadant Forslag, saa jeg indser aldeles ikke, hvad der vindes ved at vedtage et Forslag som det, det ærede Medlem er Medforslagsstiller af. At sammensætte et Mæglingsudvalg eller et Voldgiftsudvalg vil sikkert ikke volde saa store Betæneligheder, at det skulde være nødvendigt allerede paa dette Tidspunkt at vedtage et Lovforslag paa dette Omraade. Det, vi fra vor Side er betænkelige ved og bange for, er dette, at naar man først har vedtaget et Lovforslag, som angaar tvungen Voldgift, saa vil det næste Skridt meget nemt eller i hvert Tilfælde lettere kunne tages, saaledes at man bygger videre paa det Grundlag, som derved er skabt, og saa kommer man ind paa en Lovgivning om tvungen Voldgift som f. Eks. i Norge, hvor denne Lovgivning har vist sig at være i allerhøjeste Grad uheldig, saa uheldig, at Resultatet er blevet dette, at de, som ikke vilde bøje sig for den tvungne Voldgift, altsaa Arbejderne, som trods Voldgiftskendelsen gik ud i Kamp, de opnaaede bedre Resultater ved denne Vægning, altsaa ved at modsætte sig Rettens Kendelse, medens de, der kun havde gjort dette, at de havde støttet Arbejderne i Kampen, blev dømt og fik Straf. Det er en ganske horribel og ganske misforstaaet Situation.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

P. Munch: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.